

יד שמשון

במ"ח יד שמשון ע"ר 580595114
לע"נ ר' חיים משה שמשון ליבוביץ זצוק"ל

הלוואה
עם מטרה 18

אנו זוכים לציין בימים אלו 'חצי יובל' להקמת הגמ"ח.

זוהי הזדמנות להודות לבורא העולם על הזכות והשליחות. להודות לכם, תושבי העיר הנכבדים על האמון והשותפות.

בזכותכם, בזכות טוב הלב שלכם, מידת החסד והנתינה, יש לתושבי העיר הזקוקים להלוואה כתובת זמינה ומזמינה, בה יוכלו לקבל את מבוקשם.

במהלך השנה האחרונה סייענו לכ-800 הורים לחתן את ילדיהם. מדובר בסכומי עתק שניתנו בפריסה ענקית של מאה תשלומים. בהחזר נוח של אחוז אחד בודד בכל חודש.

אנו שמחים בחצי הכוס המלאה. מאושרים על הזכות הגדולה שהתגלגלה לפתחנו. אך גם כואבים ומצטערים על בקשות שנענות בשלילה. מחוסר תקציב. את זה אנחנו שואפים למגר. וזה אפשרי. נדרש עוד מאמץ קטן.

בימים אלו אנו מבצעים עדכון מחודש של פרטי החברים בתוכנית עזר נישואין. במהלך השנים נולדו ילדים רבים בלע"ר ואלו לא עודכנו אצלינו במערכת החישובים. ככל שלא יעודכנו, לא נוכל לתת להם את ההלוואה.

באם הנכם חברים בתוכנית עזר נישואין וטרם מילאתם את טופס העדכון, נבקשכם לעשות כן בהקדם. באמצעות עמדות נדרים פלוס, יש לבחור מוסד גמ"ח יד שמשון, ולאחר הזדהות לבחור בטופס עדכון פרטי הילדים בתוכנית עזר נישואין.

ערכנו חישוב, מה היה קורה אלמלא הוקם הגמ"ח. בלי ההירתמות של תושבי העיר, גדולים וקטנים להצלחת גמ"ח יד שמשון.

מתוך הנחה, שאותם לווים שכעת לוו מהגמ"ח, היו נאלצים ליטול את

תוכן

פתיחה	3
תובנות והרהורים	5
בנושא פרנסת בני התורה בא"י	
<small>מאת מורינו המרא דאתרא הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א</small>	
הפריפריה	15
כנס בנות סמינר	18
גמ"חים או שוק ההון	21
התמכרות בעניבה	35

אותה הלוואה מהבנק. הלוואה נושאת ריבית. הן ההלוואות הניתנות על ידי הגמ"ח אלו למטרות הכי הכרחיות וקריטיות.

הנזק לתושבי העיר היה כ- 25,000,000 ₪!!! לכל שנה!!!

ב"ה שהגמ"ח כן הוקם, כן היתה התגייסות של תושבי העיר, הגמ"ח גדל והתפתח. כעת סכום זה הפך להיות בצד של ה'רווח'. תושבי העיר מקבלים סיוע של עשרים וחמשה מיליון שקלים בכל שנה.

זאת מעבר לתועלת אותו הפיקו התושבים מעצם קבלת ההלוואה. רק מי שנזקק להלוואה יודע כמה היא יכולה לסייע ולעזור.

זכויות אלו מגיעות לכם - מעל 16,000 לקוחות הגמ"ח, שתורמים, מפקידים מסייעים בכל דרך להמשך ההצלחה, והגדלת הסיוע.

הבקשה שלנו, המשיכו להיות שותפים.

הפקידו את כספי חסכונותיכם בקופת הגמ"ח. מעבר לכך, הפנו אלינו את הקרובים והידידים שלכם. זכו גם אותם לקיים מצוות הלוואה, בצורה הכי מהודרת והכי בטוחה.

בברכה,

אריה ליבוביץ

תובנות והרהורים בנושא פרנסת בני התורה בא"י

מאת מורינו המרא דאתרא
הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א

תובנה 1 - עם ארון הברית צמוד תמיד "צנצנת המן"

פרשת המן איננה מאורע שהסתיים לאחר ארבעים שנות מדבר, אלא נוגעת לחיינו אנו, לפרטיה ולדקדוקיה.

שכן כתב הזוהר הק' (בשלח סא ע"ב): "אמר רבי שמעון כמה בני נשא מתזנין בהאי זמנא מניה, ומאן אינון, אלין חבריא דמשתדלי באורייתא יומי ולילי" וכו' - גם בימינו הת"ח היגעים בתורה יום ולילה מזונתם הם בגדר מן היורד מן השמים, וכפי שהביא רש"י (שמות טז, לב) על הציווי לשמור צנצנת מן לדורות, את אשר היה עם ירמיהו שבשעה שהוכיח את ישראל "למה אין אתם עוסקים בתורה?", והם ענו לו, "נניח מלאכתנו ונעסוק בתורה מהיכן נתפרנס?", ובתשובה הוציא ירמיהו את צנצנת המן שהיתה מונחת בקודש הקדשים לפני הארון - "ואמר להם בזה נתפרנסו אבותיכם, הרבה שלוחין יש לו למקום להכין מזון ליראיו".

הרי שלצד ארון הברית - היא התורה הק', עומדת תמיד "צנצנת המן"! וגם כשנגנז הארון אמרו חז"ל (יומא נב ע"ב): "משנגנז הארון נגנזה עמו צנצנת המן", ללמדנו ש"ארון הברית" ו"צנצנת המן" הן הינם תרי רעין דלא מתפרשי!

והם דברי הרמב"ם (סוף הל' שמיטה ויובל) ש"מי שנדבה רוחו אותו והבינו מדעו להבדל לעמוד לפני ה' לשרתו ולעבדו... ופרק מעל צוארו עול החשבונות הרבים... הרי זה נתקדש קודש קודשים ויהי ה' חלקו ונחלתו... ויזכה לו בעוה"ז דבר המספיק לו". הרי שגם כיום המקבל על עצמו עול תורה, הרי הוא בבחינת קודש קדשים, והקב"ה מצמיד לו צנצנת המן המספקת כל צרכיו.

תובנה 2 - פרנסת עמלי תורה "דבר יום ביומו"

אופן פרנסת עמלי תורה בדוחק ובצמצום, גם הוא יסודה בהנהגת ה' במן.

דרשו חז"ל (שמו"ר כה, ט), עה"פ: "ויצא העם ולקטו דבר יום ביומו" - הדה"ד 'ברוך ה' יום יום', אמר הקב"ה לישראל במדה שאדם מודד

זה עשרות רבות בשנים, צועד עולם התורה בבטחה באופן מרשים ומפליא, כשרבבות בני התורה ממלאים את ספסלי בית המדרשות, ספונים באהלה של תורה כל ימיהם, אף שפרנסתם דחוקה ביותר.

אלא שמידי פעם עולם התורה עומד בפני התמודדות, אם מחמת היוקר המאמיר, או מגזירות כלכליות היוצאות מיד השלטון החרד מהגידול המבורך של הציבור החרדי בארץ ישראל.

ברם, הסכנה הגדולה יותר טמונה דוקא ביוזמות הבאות מבפנים, המציעות "פתרונות" למצוקה הכלכלית של ציבור בני התורה, ובעיקר לקראת נשואי הילדים.

ועלינו לבחון היטב אם אין בהצעות אלו כדי לשמוט את הקרקע היציבה שעולם התורה עומד עליו זה עשרות בשנים, ואם עצם ההצעות הללו ושפת הפרסום והשיכנוע של המפרסמים, אינו טומן בחובו שינוי חמור בתפיסת העולם של אברך ובן תורה - שהם סוד כל קיומנו והצלחתנו.

הקדמה

ראשית נבאר את השקפת מאורי הדור זיע"א שלאורם צועד עולם התורה המפואר, לקרוא לעם ה' להפקיר הכל למען לימוד התורה, ויציאה לדרך החיים ללא שום תכנית - בבחינת "לכתך אחרי במדבר בארץ לא זרועה" - דבר שהוא כנגד ההגיון.

סוד זה מתגלה לנו עם לידתנו כעם ביציאה ממצרים, שכל מטרתה היתה קבלת התורה, כמו שאמר רש"י על הפסוק "וגם צידה לא עשו להם" (שמות יב, לט): "מגיד שבחן של ישראל, שלא אמרו האיך נצא למדבר בלא צידה אלא האמינו והלכו" וכו'.

ומבואר בנפש החיים (שער ב פרק ו), שהנהגה זו של ההליכה מתוך אמונה שלמה מבלי לחשוב על העתיד, היא היא זאת שמביאה את השפע על ישראל, שניזונים בזכות כן וכל העולמות כולם.

וכאשר באים לפנינו בעצות ותחבולות בענין הפרנסה, חובה עלינו לבחון, האם אין אנו כורתים ח"ו את אותו אילן שממנו ניזון כל העולם.

בה בה מודדים לו, אני נתתי לכם את התורה שתהיו עוסקין בה יום יום... חייכם שאשביע אתכם לחם מן השמים יום ביומו... ולא עוד שאני מברך אתכם יום יום... וכשאתם עושים רצוני אני קורא אתכם העמוסים מני בטן, ומעמיס אני לכם כוס ישועות" וכו'.

למדנו שאופן פרנסת עמלי התורה היא דוקא באופן של "דבר יום ביומו" כל יום ויום את מה שנצרך לאותו יום, ובשיעור קצוב עומר לגולגלת. ואין לדאוג דאגת מחר. (ואדרבה, כאשר יצאו כמה ללקוט למחר, "יירום תולעים ויבאש" לא הועילו כלום בדאגתם).

תובנה 3 - דבר יום ביומו, מצד הקב"ה ומצד עמלי התורה

אחד הציוויים שנאמרו במן, שאסור היה להשאיר מיום זה למחרת (שמות טז, יט). וכך היא הנהגת ה' עם בריותיו וכדאי' במכילתא: "כל מי שיש לו מה יאכל היום ואומר מה אוכל למחר, הרי זה מחוסר אמונה".

וטעם הדבר הוא כמו שאמר רשב"י לתלמידיו בדבר שאלתם: "מפני מה לא ירד מן ישראל פעם אחת בשנה? אמר להם אמשול לכם משל למה"ד למלך בשר ודם שהיה לו בן אחד פסק לו מזונותיו פעם אחת בשנה ולא היה מקבל פני אביו אלא פעם אחת בשנה. חזר וקבע לו בכל יום, חזר והקביל פני אביו בכל יום. אף ישראל וכו' נמצא כולם מכוונים לבם לאביהם שבשמים" (ילקו"ש בשלח רס).

תובנה 4 - כדרגת השקיעות בתורה, דרגת זימון המזונות

עוד נמצאנו למדים מהנהגת השם במן, שאופן מציאת הפרנסה תלויה במידת ההתמסרות לעמל התורה, יחד עם דרגת הבטחון כפי שאמרו במכילתא: "לא נתנה תורה לדרוש אלא לאוכלי המן. הא כיצד? היה יושב ודורש ולא היה יודע מהיכן אוכל ושותה, ומהיכן היה לובש ומכסה, לא נתנה תורה לדרוש אלא לאוכלי המן".

מבאר הנצי"ב, שיש שתי דרגות. ישנם ת"ח שכוחם בעיונה של תורה

מתוך עמל ויגיעה, ו"כח העיין אי אפשר אם לא שמחזיקים את העמל בה בלי שום דאגת פרנסה". ומבאר הענין: "שעמל תורה בעומק העיין אי אפשר אלא בדעתא צלותא מפשטת מכל טרדה פרנסה, והדבר הזה נמצא ביותר באוכלי מן שהיו בטוחים במזונותיהם ולא נצטרכו לשום אדם אפילו לאיזה טובת הנאה".

אמנם יש ת"ח שהם בדרגה נמוכה יותר, ואף שגם להם מספק ה' את כל מזונותיהם, אלא שהם צריכים להזדקק לטובת אחרים.

תובנה 5 - שלוש דרגות בסיפוק מזונות האדם

על ירידת המן מבואר בגמ' יומא (עה ע"א): "צדיקים ירד על פתח בתיהם, בינונים יצאו ולקטו, רשעים שטו ולקטו".

הנודע ביהודה (דרשות השלם, סי' סח) כותב שכפי שנהג הקב"ה במן, "כמו כן הוא בפרנסה ובעסקי האדם שלש מדריגות", הוא מבאר שיש שלוש דרגות שונות בעסק התורה, ובהתאם לכך צורת זמינות פרנסתו: **א.** העוסק בתורה באופן מוחלט זוכה למצוא פרנסתו בלי טרחה כלל, כדי שישאר זמנו פנוי אך ורק לעסק התורה. **ב.** אלו שמרשים לעצמם לעסוק בעוד עניינים מחוץ ללימוד (ובמציאות של היום, הם אלו שעוסקים בהשקעות או בנדל"ן וכדו'), עליהם לצאת מחוץ למחנה כדי למצוא את פרנסתם, אך עדיין הקב"ה דואג להם שישאר להם זמן פנוי לעסק התורה. **ג.** אלו שעזבו לגמרי את עסקם בתורה, עליהם נגזר לשוטט ולטרוח הרבה עבור פרנסתם.

תובנה 6 - כדרגת הבטחון כך סיפוק המזונות

את החלוקה ב"אוכלי המן" אפשר לבאר גם על פי דברי הבית הלוי (פרשת מקץ), דברים יסודיים ביותר בענין ההשתדלות לפרנסה:

"דהנה באמת התורה התירה לאדם ההשתדלות בצרכי גופו... ועיקר הענין י"ל דזהו כלל לאיש הישראלי, שיהיה לבו שוקט ובוטח בה', והא דהתירה התורה להשתדלות, הוא משום דלא כל אדם יכול להגיע

למדרגת הבטחון הגמור, ועל כן הותר לו ההשתדלות כדי שיהיה לו סיוע, שיגיע למדרגת הבוטח, וצריך כל אדם לחדש לו מלאכה ועסק כדי שיהי נקל לו לבטוח בה... וא"כ שיעור ההשתדלות הנרצה אינו שוה בכל אדם, רק כל אחד לפי ערכו, דמי שיכול להגיע לבטוח במעט מלאכה אזי מה שירבה להשתדל יותר מכפי הנצרך לו לזה השיעור, כבר יחשב לו לחטא נגד מדת הבטחון, כי הרבה להלוך אחרי ההשתדלות ולא בטח. ומי שבטחונו עדיין קטן משל חבירו יוכל לעסוק במלאכתו יותר

מחבירו, אלו להשקיט לבטוח בחינת השקטת השליך וכו', כך הוא עמלי מעינים לימוד ובעומק

"דעיקר ברזינת הבטחון הוא השקטת רוחו וכלבו לרושליך על ה' יהבו"

עד שגם יהיה יכול רוחו ולבו בה', דעיקר הבטחון הוא רוחו ולבו על ה' יהבו" עכ"ל.

גם בימינו, התורה שכל הוא אך ורק בהתמדה העיון, להם

דואג הקב"ה למלא את כל צרכיהם מבלי שיצטרכו לטרוח כלל, וגם עוזר להם להשקיט את רוחם שיהיה לבם בטוח בה' ואף לא יצטרכו לדאוג על פרנסתם. וכמאמר הגמ' (סנהדרין כו): "אמר עולא מחשבה מועלת לד"ת, שנא' ימפר מחשבות ערומים ולא תעשינה ידיהם תושיה". וברש"י: "דאגת הלב על מזונותיו של אדם מועלת לשכח למודו. מפר ערומים - נותן להם מזונות ומבטל מחשבות מלבם שלא היו מניחין אותן לעשות תושיה".

תובנה 7 - "כוס ישועות" בנישואי הילדים

בסיום דברי המדרש שהובא לעיל, נאמר: "ולא עוד, אלא שאני מברך

אתכם יום יום שנאמר 'ברוך ה' יום יום יעמס לנו'. וכשאתם עושים רצוני אני קורא אתכם העמוסים מני בטן ומעמיס אני לכם כוס ישועות" וכו'.

כוונת המדרש, שהפסוק בתהלים "ברוך ה' יום יום" מסתיים ב"יעמס לנו ה-אל ישועתנו סלה". וברש"י שם: "יעמס לנו - יתן לנו ישועה רבה, מלא עומס ככל אשר נוכל שאת". ועל כך מוסיף המדרש את הפסוק (ישעי' מ"ו ג'): "העמוסים מיני בטן הנשואים מיני רחם". ועוד מוסיף המדרש שהקב"ה מעמיס גם כן: "כוס ישועות" כמו שנאמר 'כוס ישועות אשא' וגו'.

והיינו, שכנגד העסק בתורה יום יום, שאנו עושים רצונו ומעמיסים על עצמנו את עולו ית"ש, כנגד זה הקב"ה, מעמיס לנו כוס ישועות מיני בטן ועד זקנה ועד שיבה.

ובכלל הבטחה זו היא גם העזרה להשיא את הילדים, שהרי הקב"ה לוקח על עצמו לשאת אותנו מיני רחם עד זקנה! ורמז לזה מה שהזכיר המדרש את הפסוק 'כוס ישועות אשא' וגו', שיש הנוהגים לאומרו בברכת אירוסין ובברכת נשואין לפני הברכה על היין.

אך לאידך גיסא, עם ההבטחה שהקב"ה "יעמוס לנו" מטובו ושפעו "כוס ישועות", מדרכי הקב"ה הוא שהדבר עולה בקושי רב, וטעם הדבר גילה לנו הכתוב (דברים ח, ב-ג), לגבי המן: "וזכרת את כל הדרך אשר הוליכך ה' אלוקיך זה ארבעים שנה במדבר, למען ענותך לנסותך לדעת אשר בלבבך התשמור מצותיו אם לא, ויענך וירעיבך ויאכילך את המן". הרי שעם כל הישועה הגדולה של ארבעים שנות מדבר מבלי שנחסר מהם דבר, מ"מ הם חשו מעונים ורעבים, וכל זה כדי לנסותם.

ואכן מעידים רבות המשפחות שזכו להשיא את כל ילדיהם, שבהסתכלותם על ארבעים שנות דאגתם ועיסוקם בנישואי הילדים, שבסיכומו של דבר הצליחו בס"ד ולא חסרו דבר, הגם שההתנהלות בשנים אלו היו באמת בקשיים גדולים ועינוי, אולם הידיעה שכך הוא מדרכי הבורא ית"ש למען נסותנו, ושכך היא הדרך המיועדת למקבלי עול תורה, הקלה והפיחה תקוה.

הרהורים

בשנתיים האחרונות התעורר פולמוס בקרב ציבור בני התורה, מה חובתו של אברך לדאוג כדי להשיא את ילדיו בעתיד. ישנם אברכים שקנו דירות זולות להשקעה, ישנם שהרחיבו את ביתם ובנו יחידות דיור להשכרה, ומכל אלו יש כאלו שהצליחו בס"ד שהיה להם מי שהתעסק עם הנכסים ונשארו שקועים בלימוד.

יזמות להשקעה באופנים שונים. היוזמות הללו, חישובים כלכליים מבלי לתת את שישנו מהלך לגמרי, שעל בני התורה מאז בארץ ישראל - עם בנותו את הוא יוצא לארץ בלי להצטייד כלכליות - וגם להם - אלא

"אך זרק בזכות ההליכה אחרי ה' במדבר בארץ לא זרועה' ומכח זה ניזונים - לא רק בני התורה, אלא כל העולם כולו ניזון בזכות חנינא בני!"

לאחרונה קמו בשוק ההון אמנם, כל בניות על כאלו ואחרים, הדעת לכך אחר וייחודי פיו חי ציבור היותו כאן שאברך צעיר ביתו, הרי לא זרועה בתוכניות צידה לא עשו

תולה את בטחונו בצור עולמים נותן התורה.

זאת מלבד שעצם הסגנון בו נעשית הפניה אל ציבור האברכים, טומן בחובו מסר שלילי, כביכול, הדרך בה צועדים לומדי התורה זה שבעים שנה ויותר - היא דרך נחשלת ומוטעית.

כל זה מערער את היסודות של עולם התורה, את ההבנה הבסיסית הקדושה - שכל המבנה של עולם התורה בארץ ישראל אין לו שום הגיון והתכנות טבעית, וכך הוא מתקיים שנים רבות אך ורק בזכות ההליכה אחרי ה' במדבר בארץ לא זרועה' ומכח זה ניזונים - לא רק

בני התורה, אלא כל העולם כולו ניזון בזכות חנינא בני!

בנוסף לכך החלו במסע השמצות כנגד הגמחי"ם שכביכול עושקים את הציבור וגובים מהם סכומים הגונים כשלבסוף יוצא מזה הלואה שצריך להתאמץ להחזירה, כשמנגד מציעים רווחים גדולים בשוק ההון, ומנסים להפוך את המפקידים בגמחי"ם לאנשים טיפשים.

להיכן הגענו?! איפוא נעלמה מצות הלואה? איפוא נעלמה האמונה בדברי המשנה ושגמילות חסדים היא בכלל הדברים שאדם אוכל פירותיהן בעוה"ז, האם נכרתה האמונה לגמרי?!

בחנוכה שנה זו הופץ גליון מיוחד תחת הכותרת "מוסף מיוחד בנושאי כלכלה ופיננסיים לקראת שנת המס". לא מדובר בסוף השנה כשאנו מתכוננים לראש השנה שבו נקצבים עבורנו מזונות כל השנה, כשבאים להציע להתחזק בתפילה ובאמונה שפרנסה מן השמים, אלא מדובר בסוף השנה הלועזית שבה מסדרים בעלי העסקים את עניני המיסוי.

והשאלה הזועקת: מי הרשה לכם להפוך את כולנו לבעלי עסקים? מי הרשה לכם להסיח את דעתנו בימי החנוכה המתייחדים בהארת התורה שבע"פ ויגיעתה, ולהחליפם בחשבונות והרהורים אסורים, וכל זאת בשם השאיפה ל"מחתנים בנקל". וכמה לא חלו ולא הרגישו שעצם הביטוי "לחתן בנקל" סותר את דעתם חז"ל שלמדונו שלחתן זה דבר קשה כקריעת ים סוף, בדיוק כשם שגם מזונותיו של אדם הם קשים כקריעת ים סוף!

וכי העומדים מאחורי הפרסומות הללו ישנו את המציאות? וכי הם יעזרו להקב"ה ויקלו מעליו את קושי הדיווגים ואת קושי המזונות?

הם כותבים על התכנית החדשה שהיא "באה לחולל מהפכה תודעתית בבית היהודי", ולהשקיט את המצפון מקדמים בכותרת "שמטרתם שתורתנו תשאר אומנתנו גם כשנחתן את ילדנו". וכי עד עתה, כשאברך החל לחתן את ילדיו הוא פסק מלהיות מי שתורתו אומנתו?!

הם מתארים ב"כאב הגדול" שאברכים מבטלים תורה בריצה בין הגמחי"ם, שהלחץ הכלכלי מוציא אותם מביהמ"ד... - וכי הפתרון הוא שהם ילמדו אותם להיות אנשי עסקים... הרי החלפנו 'פרה בחמור'!

וכי מעתה הם יהיו אברכים שתורתם אומנותם מבלי דאגות כלל, או שיהפכו לאנשי עסקים שמחשבתם טרודה כל היום במצב ההשקעות, שמטבע הדברים רצופה בעלויות וירידות.

ומי יכול להבטיח שאלו שאכן יראו הצלחה בהשקעותיהם, לא יתחילו להכניס ראשם ורובם בעולם החדש המבטיח להם רק הצלחה? (ולאידיך, אם יאבדו את כל אשר להם, יהיו מבוהלים ולחוצים למלא את הבור מחולייתו שאיננה...)

גורו לכם מגשת אל הקודש, השמרו לכם עלות בהר ונגוע בקצהו.

מסקנא

א. הדרך אשר הלכנו בה לאור רבותינו מאז התייסדות עולם הישיבות בארץ הקודש, היא הדרך נלך בה עד ביגו"צ בב"א.

ב. לא השתנה דבר מהבטחת ה' לפרנס עמלי תורה ללא צורך בהשתדלות מרובה.

ג. אכן "לא כל האדם שוין" וכפי שהעמיד הבית הלוי, שיסוד מדת הביטחון "היא השקטת רוחו להשליך על ה' יהבו", ועפ"י זה נקבע שיעור ההשתדלות של כל אחד ואחד, ומה שראוי לזה אינו רצוי לזה, ומה שרצוי לזה אינו ראוי לזה. ויש לשקול בפלס מהי ההשתדלות הראויה לו, ובלבד שלא יפריז על המידה, ובאופן שלא יפריע לעסקו בתורה.

ד. מצות הלואה תובעת את עלבונה, ומי שעיניו בראשו יראה שלא להפסידה, מה גם שכבר הובטחנו שהיא מן הדברים שאדם אוכל פירותיהם בעולם הזה.

הפריפריה

זעקת מצוקת הדיור מהדהדת למרחקים.

מחירי הדיור המאמירים, בשילוב עלויות המשכנתא שטיפסו, הותירו זוגות רבים על הגדר. הם רוצים לגור במרכז, קרוב להורים, למרכזי התעסוקה הגדולים, למקומות ששם גדלו, לישיבות בהם למדו, לכוללים עליהם חלמו.

אבל המחירים. כבר לא מאפשרים. גם מי שקיבל סכום נכבד מאוד מההורים, יידרש ליטול משכנתא ענקית, שתלווה אותו בשלושים השנים הבאים, בהחזר חודשי גבוה, והוא מוצע עצמו תקוע בדירת שלשה חדרים בסיסית, לעיתים בטאבו משותף.

הפתרון האפשרי, בפריפריה. שם ניתן לרכוש דירה במחירים זולים משמעותית, להשתמש בהון העצמי בתוספת משכנתא קטנה, לפרוס לשנים בודדות ולסיים עם פרוייקט רכישת דירת המגורים הראשונה בזמן סביר, ומכאן להמשיך להתקדם.

גמ"ח יד שמשון לקח על עצמו לסייע בהבאת בשורת הפריפריה. לשם כך, בכל אחד מהכינוסים בשנים האחרונות הקדשנו פרקים מהכינוס לנושא זה. הבאנו מרצים בכירים שסיפרו והחכימו במידע שסייע לרבים.

לפני מספר חודשים הפקנו 'יריד דירות בפריפריה'. ביריד הדירות הופיעו נציגים מכעשרים פריפריות שונות, היו אלו נציגי ציבור, מתווכים מקומיים, ואברכים מהקהילה. שהציגו בצורה ברורה ומכובדת את האפשרויות השונות.

היריד נחל הצלחה מרובה. כאשר בס"ד השתתפו בו כאלף חמש מאות משפחות, שגדשו את האולם. התחושה של הנציגים מהפריפריות, שהמשתתפים לא באו לברר, להתעניין, לרחרח. הם באו לקנות. עסקאות רבות נסגרו אודות לקשרים וקצוות החוטים שנטוו במהלך הכינוס. אנו מקבלים פניו חוזרות ונשנות לקיים יריד שכזה בכל ערי מרכז.

כעת אנו שוקדים על מיזם נוסף, ייחודי ומרתק.

הסתבר שזוגות רבים מבינים שהם עתידים לגור בפריפריה, הם

מבושלים ומוכנים לכך, מה שמעכב אותם, הוא חוסר ידע והנגשה על האפשרויות השונות. מה ההבדל בין עפולה לקרית אתא, בין ירוחם לצפת, בין עכו לכרמיאל, בין חריש נתיבות, בין קרית גת לקרית מלאכי. חיפה ואופקים, בית שאן ורכסים.

מה הם יעשו? כיצד ידעו לקבל את ההחלטה המתאימה להם? איך ימצאו את איש הקשר וקצה החוט באמצעותו יתגלגלו קדימה.

לשם כך אנו מפיקים סדרת פודקאסטים בנושא הפריפריה.

אנו מזמינים איש מכל אחת מערי משוחחים איתו כארבעים דקות על המקום. על בהרחבה על אופי על אפשרויות הדירות, וכמובן וההזדמנויות

התחרויות, תעסוקה, מוסדות הכוללים, מרכזי אפשרויות עתידית, וכל מה לדעת לפני דירה.

הפתרון האפשרי, בפריפריה. שם ניתן לרכוש דירה במחירים זולים משמעותית, להשתמש בהון העצמי בתוספת משכנתא קטנה, לפרוס לשנים בודדות ולסיים עם פרוייקט רכישת דירת המגורים הראשונה בזמן סביר, ומכאן להמשיך להתקדם.

בכל פרק ציבור מקומי הפריפריה, במשך עד שעה הוא מספר השכונות, רכישת על המחירים השונות.

על מקומות הלימוד, מסחר, התפתחות שחשוב שרוכשים

כך תוכל כל משפחה להקדיש את הזמן, לצפות או לשמוע, ללמוד להכיר ולדעת, ולהתקדם בצורה הנכונה.

< ניתן להאזין לסדרת הפודקאסטים באתר של קול הלשון. יש לבחור כינוסים יד שמשון. בקרוב ניתן יהיה להאזין גם בקו המידע של גמ"ח יד שמשון במספר 07-99-11-20-30

במהלך החורף קיימנו כנס ייחודי ומרתק, לבנות הסמינר, שנחל בס"ד הצלחה מרובה.

הכינוס החל בפתיחה מרתקת מגב' ר. מילר תחי', בהדגישה את המעלה של בנות המתגייסות ונעשות שותפות לדבר מצווה. ובחשיבות מצוות הלוואה.

לאחר מכן נשא דברים מנהל הגמ"ח הרב אריה ליבוביץ, שריתק את הקהל בסיפורים מהחיים כיצד ניתן לסייע לאנשים על ידי הלוואה המותאמת לצרכיהם, ובכל מיני אפיזודות שליוו את הגמ"ח במהלך השנים.

בחלק האומנותי נהנו הבנות מתוכנית מרתקת ומרגשת, 'עוברות מסך' – החיים, הדבש והעוקץ. בביצוע גב' מירי גולדברג עם בתה חיה הולנדר בקטעי משחק וספוקן. לאחר הפסקת כיבוד, החלה תוכנית חיבור ושירה, 'להודות ולהלל' – עם הגב' אסתי בר נתן והצוות.

בכינוס השתתפו מאות בנות בכיתות י"ג וי"ד, שנרתמו גם הם להתגייס ולסייע בממונם לתושבי העיר בהלוואה נוחה, ובפריסת תשלומים רחבה על ידי הפקדת כספי חסכונותיהם בגמ"ח.

מעבר לתועלת הרוחנית, בכך שהם שותפות ומקיימות מצוות הלוואה, ויזכו לברכות האמורות בתורה, ישנה תועלת נוספת למען הבנות בעצמן. להקנות להן הרגלי חיסכון, להגביר מודעות מהי החשיבות של כל פרוטה.

בנות רבות מספרות שהגיעו ליום נישואיהם עם חסכונות עצומים. הרבה מעבר למה

כולנו חשים ומרגישים את חבלי משיח. העולם רועש וגועש. מלחמות ואסונות. אין לנו אלא להישען אלא על הבטחת רבותינו ז"ל 'הרוצה להינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה במצוות ובגמילות חסדים'.

כנס בנות סמינר

גמ"ח"ים או שוק ההון

שחשבו ודמיינו. לדבריהן, טרם שהחלו להפקיד, באורח פלא, כל סכום שנכנס אליהם התאדה. בלי להשאיר עקבות.

מהיום שגילו את האפשרות הנוחה, הזמינה והמזמינה, להפקיד בגמ"ח, החלו להצטבר להם כספים, מה שהגביר להן מוטיבציה להפקיד עוד, ומה שהביא אותן לסכומים נכבדים שעזרו להם מאוד בעת הנישואין, להקל על ההורים במימון ההוצאות, או להתחיל את החיים ברגל ימין.

והכי חשוב, בIODעם, שהכסף שלהם מסייע לשכנים והידידים שלהם, תושבי העיר, ניתן כהלוואה להוריהן או הורי חברותיהן, מה שזיכה אותם במצוות הלוואה וגמילות חסדים, אשר הובטחנו על מקיימה שאוכלים פירותיהם בעולם הזה.

אנו קוראים בזאת לכל בת שטרם פתחת תוכנית חיסכון בגמ"ח, הצטרפו גם אתן. היו שותפות. הכסף שלכם יציל את השכנים שלכם, אבל גם אתם תקבלו תועלת. בעולם הבא, וגם בעולם הזה.

כולנו חשים ומרגישים את חבלי משיח. העולם רועש וגועש. מלחמות ואסונות. אין לנו אלא להישען אלא על הבטחת רבותינו ז"ל 'הרוצה להינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה במצוות ובגמילות חסדים'.

הנושא החם ביותר בציבור החרדי, עליו דנים בכל פורום אפשרי, שאלת כדאיות ההשקעה בין גמ"חים לשוק ההון.

השיח הכללי הינו: 'נמצא הפתרון לבעיית נישואי הילדים'. ובמרכזה, חישוב מסלול מחודש. במקום גמ"חים, - שוק ההון.

הבשורה פורשת כנפים, ומופצת בכל מדיה אפשרית. בחוברות פרסום צבעוניות, חוברות שחור לבן - פנימי לאברכי הכולל, בכנסים, באתרים, וביצירת הד הסוחף את הצעירים וגם את המבוגרים.

האמנם? כצעקתה? אנסה לעשות מעט סדר בדברים, ולערוך חישובים שונים.

ראשית, לפני הכל, נמקד על מה הדין.

ישנם שני מונחים, שחשוב להבדיל ולהפריד ביניהם. האפשרות הראשונה: 'הפקדה בגמ"ח'. האפשרות האחרת: 'תרומה לגמ"ח'.

'הפקדה בגמ"ח' משמעותה: אדם מפקיד את כספו בקופת הגמ"ח, הכסף שלו, נשאר שלו בבעלותו, הוא מפקיד בגמ"ח בשביל לקיים מצוות הלוואה. רוצה לסייע לשכנים והידידים שלו בהלוואה ללא ריבית.

כשיצטרך את כספו, הגמ"ח ישיב לו את אותו סכום שהפקיד, קרן, ללא כל תוספת רווח כל שהיא.

זוהי מהותה של מצוות הלוואה - 'הלוואה ללא ריבית'. להלוות כסף בלי רווחים. הגיוני או לא, כלכלי או לא - זו לא שאלה. כך היא המצווה.

'תרומה לגמ"ח' משמעותה: סכום כסף הניתן לגמ"ח כתרומה. הכסף נחלט לקופת הגמ"ח. בדיוק כמו כל תרומה לארגון צדקה, לבית כנסת השכונתי, או לכל מטרת צדקה וחסד.

כדי לעודד את האנשים לתרום לקופת הגמ"ח, החלו חלק מהגמ"חים להציע מסלולים שונים של הטבות בדמות קדימות במתן הלוואה גדולה בפריסת תשלומים נוחה. הלוואה שהיא כמובן ללא ריבית. [כל גמ"ח ע"פ רבותיו מעודד את התרומה באופן שלא יהיה בזה חשש ריבית ח"ו, ואכמ"ל].

כעת נשאל את עצמינו, כשאנו שואלים 'גמ"חים או שוק ההון' - על איזה מבין המסלולים כוונתנו. 'הפקדה בגמ"ח', או 'תרומה לגמ"ח'?

אם השאלה היא מה נותן לנו יותר רווח, האם 'הפקדה בגמ"ח' או 'השקעה בשוק ההון' - נדמה כי אין בכלל שאלה. ברור שהשקעה בשוק ההון [ככל שלא יפלו המדדים].

בהפקדה בגמ"ח אין כל רווח. המפקיד מקבל את הסכום שהפקיד במדוייק. אפס רווחים. לא רק שאין רווחים, ישנם אפילו נזקים. שהרי ערך הכסף נשחק. מחמת האינפלציה. לעומת זאת, בשוק ההון אנו מצפים להשקעה נושאת רווחים.

אז ברור ופשוט, שאם הנושא כדאיות ההשקעה בין 'הפקדה לגמ"ח' או 'השקעה בשוק ההון', אין בכלל דיון. שוק ההון מנצח בגדול. באותה מידה אם נשווה 'הפקדה בגמ"ח' או 'נדל"ן', 'הפקדה בגמ"ח' או 'השקעה במתכות' תמיד הצד של מרכיב ההשקעה ינצח. שם יש רווחים, בהפקדה בגמ"ח אין.

[חשוב לציין, מרכיב ההשקעה לא תמיד מנצח. בעולם ההשקעות, גם בהשקעות בטוחות דוגמת שוק ההון, היו רבים שנחלו הפסדים. לא אחת, גם הקרן נפגעה, ואף נכחדה לחלוטין. מאידך, בהפקדה בגמ"ח, הקרן תמיד נותרה. טרם שמענו על מי שהפקיד בגמ"ח מסודר ואיבד את כספו].

אלו גם שני עולמות אחרים לגמרי. זה עולם של חסד, וזה עולם של ביזנס'. הם אינם קשורים ולא מתממשים אחד עם השני לעולם. לשם ההמחשה. האם מתאים לשאול: מה עדיף, לאכול מצה בליל הסדר, או וופל בלגי במסיבת יום הולדת? מה הקשר!!!

כאן מתעוררת השאלה, ככל שהגמ"ח לא נותן 'רווחים' מה פתאום ישנם אנשים שכן מפקידים בגמ"ח. מדוע עולם הגמ"חים פורח, נפתחים גמ"חים חדשים, הגמ"חים הקיימים מגישים דוחות שנתיים שגדלים משנה לשנה בעשרות אחוזים. האם המפקידים טרם עודכנו שהגמ"ח לא נותן רווחים?

מסתבר שהמפקידים בגמ"ח כן מקבלים רווחים. אפילו רווחים גדולים.

אך אלו אינם רווחים גשמיים שניתן למדוד, לספור ולכמת. אלו רווחים מסוג אחר. הם אינם שווים לכל נפש. מעטים האנשים מכל דרי העולם שיסתפקו מהם. צריך להיות בעל אמונה להכיר ולהאמין בהם.

אלו אנשים צדיקים בעלי אמונה פשוטה ותמימה, שיודעים ומבינים, שהברכה הגדולה נמצאת דווקא אצל המקיימים מצוות הלוואה. עליה הובטחנו בתורה 'כי בגלל הדבר הזה יברכך ה' אלוקיך בכל מעשיך ובכל משלח ידיך'. על מקיימה אומרים חכמינו ז"ל 'אלו אוכלים פירותיהן בעולם הזה'.

סמוכים ובטוחים בבוא עולמים. מצפים לקבל כל מחסורם מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה של הזן את עולמו בחן, בחסד וברחמים.

בדיוק כמו מצוות צדקה עליה נאמר 'עשר תעשר' - עשר בשביל שתתעשר. אף הותר לנו להעמיד הבטחה זאת למבחן כמו שנאמר 'בחנוני נא בזאת'. איך יתכן. לא חבל על הכסף. מדובר על 10%, אולי אף 20% מההכנסות החודשיות שבמקום להיות מושקעים בשוק ההון, עם אפקט של ריבית דריבית, מולווים ללא רווחים!!!

בדיוק כמו לימוד התורה, שמבחינה כלכלית מספרית, היה מקום לחשוב שזוהי טעות קטלנית. במקום ללמוד מקצוע ולהרוויח בכל חודש עשרות אלפי שקלים, האברך משקיע את מיטב שנותיו בין דפי הגמרא ומקבל מלגת כולל זעומה. אבל מי שמאמין בסגולת 'אוכלי המן', אין לו ניסיון בכלל.

כך שאין כלל מקום לשאלה 'הפקדה בגמ"ח או השקעה בשוק ההון'. אם יש שאלה 'גמ"חים או שוק ההון' היא וודאי על האופציה האחרת - 'תרומה לגמ"ח'.

גם כאן חשוב להדגיש ולחדד. ח"ו לדמות ולהציב משוואה שהיא בין תרומה לגמ"ח אל מול השקעה כזו או אחרת. הם לא דומים, ואין כל השוואה ביניהם.

זו מצוות צדקה, גמילות חסדים, עליה העולם עומד, על מקיימה מבטיח הקב"ה שישלם. וזה ביזנס'. עולם של השקעות. חלקם ריווחיות, אחרות

רצופות אכזבות וכישלונות. אין הבטחות לרווחים. סומך על בשר דם, היום כאן ומחר שם. אלו שני עולמות שאסור לחבר ביניהם.

הדברים נכתבים אך ורק כמענה לפרסומים שונים אשר הרוח הנושבת מהם - במקום לתרום לגמ"ח סכומים המקובלים כדמי חברות, עדיף להשקיע כספים אלו בשוק ההון לאורך שנים, ולהנות מרווחים גבוהים אודות לפלא השמיני בתבל - 'ריבית דריבית'.

טרם נחשב את הדברים חשוב לציין, הסיבה העיקרית בגינה החלו הגמ"חים לבקש תרומה זו, היא לכיסוי הוצאות תפעול גבוהות, ולשם יצירת 'הון עצמי' לקופת הגמ"ח לשם הבטחת כספי המפקידים.

עולם הגמ"חים משנה צורה. הוא אינו קופת מזומנים שמתגלגלת מידי ערב בין לווים שונים. זהו מערכת מסוג שונה. 'מוסד פיננסי'. הנדרש לעמוד בדרישות רגולטוריות גבוהות.

מעז יצא מתוק. מה שהחל כחשש לקריסת עולם הגמ"חים מתברר כנס ההצלה. הדבר מביא ברכה גדולה. נפתח בפנינו אפשרויות בלי גבול. ניתן לגייס פקדונות ענק, ולהלוות סכומים עצומים בפריסה נוחה וארוכה.

אך יש לזה מחיר. לשם קבלת הרישיון לניהול גמ"ח חייבים לעמוד בשלל הוראות והנחיות מקצועיות שנועדו לבטיחות ויציבות מוסדות הגמ"חים. הראשונים שנהנים מאותם הנחיות אלו המפקידים שכעת כספם מפוקח ומבוטח שבעתיים.

עמידה בדרישות אלו, משמעותם הוצאות כספיות גבוהות. נדרש מערכות מחשוב, עם הגנות מסייבר וגיבויים שונים. דוחות כספיים תקופתיים חתומים על ידי שנים או שלשה רואי חשבון שונים, אישור אקטוארי על עמידה בתוכניות הגמ"ח, ועוד.

נוסף אליהם, קיימת דרישה שיהיה בקופת הגמ"ח לפחות 5% הון עצמי מסך הפקדונות הכללי. זאת בשביל להבטיח שגם בתרחיש בו לווה יקלע לחדלות פרעון שלא יפגעו כספי המפקידים. דרישה זו היא בסיסית והגיונית, חייבים לעמוד בה גם בלי דרישת הרשויות. השכל הישר מחייב זאת.

אודות למסלולים השונים, הגמ"חים מצליחים לגייס בקלות את הכספים הנדרשים הן לכיסוי כל הוצאות התפעול שעולות הון, והן לעמידה בדרישות ההון העצמי. הרווח הוא כפול. גם יותר ביטחון למפקידים, וגם כל עוד לא היו נזקים, ההון העצמי מולווה גם הוא לנזקים.

כך שמי שזוכה לתרום לגמ"ח, עשה משהו גדול מאוד. בזכותו יכול הגמ"ח לגדול, לגייס עוד פקדונות, להעניק עוד יותר הלוואות. מה שמייוחד בתרומה לגמ"ח, שהיא אינה פוסקת לעבוד לעולם. ניתנת לראובן, אחר שמחזיר ניתנת לשמעון. וכך הלאה. זכויות שלא מפסיקות לעבוד.

לא בכדי הורו גדולי הפוסקים שניתן לחשב את כספי התרומה הניתנים לגמ"ח מכספי המעשרות. זוהי צדקה מעולה שבצדקות.

חשוב לציין זאת, בשביל להעמיד את הדברים בפרופורציה המתאימה. כשאנו שוקלים לבצע השקעה מתוך שאיפה לרווח, חשוב לחשב את גובה הסיכון באם תכשל. אינה דומה החלטה על ביצוע פעולה שבאם תכשל הפסדנו את רכושנו, לבין החלטה על ביצוע פעולה שאם תכשל הפסדנו חלק מדמי המעשרות שהפרשנו.

נעבור לחישובים.

השתתפתי בכינוס בו דיבר אחד המומחים לעניין שוק ההון. וכך אמר:

אני נגד גמ"חים. הם אומרים, תרום 100 שקלים לחודש, למשך מאה ועשרים חודשים, סה"כ 12,000 שקלים. תקבל הלוואה של מאה אלף שקלים, בתנאי פירעון של מאה תשלומים. 1,000 ₪ לחודש.

ואני אומר, תשקיע בשוק ההון 100 שקלים בכל חודש, למשך שמונה עשרה שנים, תקבל מאה אלף שקלים, מתנה. רווח. לא תצטרך להחזיר בתשלומים.

שמעתי את הדברים, ונדהמתי.

אמנם גם לדבריו עדיין יש הבדל כל שהוא בין לשלם 100 שקלים לעשר שנים, לבין מאה שקלים למשך שמונה עשרה שנים. הבדל קטן. אבל וודאי מצדיק להתאמץ בשביל לקבל כזו תוצאה מפתיעה.

חזרתי לביתי, ועוד טרם הסרתי את הכובע מראשי, פתחתי מחשבון ריבית דריבית, הקשתי את הנתונים שהציג, בחרתי חישוב לפי תשואה של 7% שנתיים. בניכוי עמלות ניהול בסיסיות. התוצאה שהתקבלה: 40,000 ₪!!! קרן ורווח יחד!!! [הקרן כ-22,000 ₪, הרווח כ-18,000 ₪].

העליתי את אחוז הרווח ל-10% לשנה. כלומר, במשך 18 שנים, הממוצע של כל השנים יחד 10% רווח לכל שנה. רק בשביל לשבר את האוזן - זהו סכום הרווח אותו העניק הנוכל הידוע מארה"ב, שבאמצעותו הצליח לפתות בנקים וקרנות השקעה עולמיות להשקיע בחברתו. כלומר, מדובר בתשואה פנטסטית לכל הדעות. התוצאה שהתקבלה: 55,000 ₪!!! בניכוי הקרן, הרווח כ-33,000 ₪!!!

ניסיתי את מזלי. העליתי ל-13% לשנה!!! התוצאה של הקרן והרווח יחד בתום ה-18 שנים 75,000 ₪!!! רווח בניכוי הקרן 53,000 ₪!!!

רק כשהעליתי ל-15.5% רווח שנתיים. התוצאה שהתקבלה 100,000 ₪. זה כבר רווח של 78,000 ₪.

חשוב להדגיש. גם תוצאה זו היא רק למי שהשקיע באמצעות קרן השתלמות שהיא פטורה ממס על רווחי הון. מי שהשקיע בשוק ההון באופן הרגיל, אם זה באמצעות קופות גמל להשקעה, פוליסות חיסכון או בקרנות נאמנות בבנקים וכדו', עליו להפריש למדינת ישראל 25% מס על הרווח.

לפי החישוב האחרון מדובר על מס בסכום של 19,500 ₪. כך שהמשקיע נותר עם 80,000 ₪ בקופה [קרן ורווח]. מגלם רווח נקי של 58,500 ₪.

בחישוב של 10% תשואה, ובהשקעה שלא באמצעות קרן השתלמות, הרווח הנקי בניכוי המס, יעמוד על כ-25,000 ₪.

בראו!!! כל הכבוד!!!

כעת נחשב, מה היה קורה לאותו אדם ששמע את ה'מומחה', השתכנע, לא בדק לעומק, הפסיק את החברות שלו בגמ"ח, ובתום 18 השנים, החל להשיא את ילדיו.

אערוך את החישוב בהתאם לתנאי גמ"ח יד שמשון. הגמ"ח אותו אני

מנהל. [גם כאן חשוב לציין, שכל הדברים האלה נעשים באופן שאין בזה חשש ריבית ח"ו, וכל גמ"ח עושה זאת בדרך משלו ע"פ דעת רבותיו].

תרומה מצטברת של 2,400 ₪, מזכה את התורם ביחידת הלוואה של 40,000 ₪ ב-100 תשלומים. החזר חודשי של 400 ₪.

אדם ש'תרם' 100 ₪, למשך 18 שנים, הרי שסך התרומות המצטבר עומד על 21,600 ₪. משמעות הדבר זכאות ל-9 יחידות הלוואה. שהם 360,000 ₪.

כעת נשאל את עצמינו - כמה עולה לחתן ילד? הכוונה להוצאות סביב החתונה, החל מהאירוסין עד לשבע ברכות האחרון. מסתבר שהעלות הממוצעת היא כ-120,000 ₪. לכל אחד מהצדדים.

אם כך, יוכל התורם לקבל בגין תרומה זו, שלוש הלוואות, כל אחת של 120,000 ₪, לכיסוי הוצאות הנישואין של שלשה מילדיו.

ההחזר החודשי של כל אחת מההלוואות, 1,200 ₪. סכום נמוך יותר ממה ששילם עד עתה כשכר לימוד לשיבה או הסמינר.

לא יאומן. חיתן ילד. נדרש לשלם סכום אגדי של 120,000 ₪, ראשית - היה לו מהיכן ללוות את הסכום. שנית - קיבל הלוואה נוחה בפריסה ארוכה, ללא ריבית ח"ו. שלישית - כל מה שנדרש ממנו, להמשיך לעמוד בהוצאות החודשיות כמו שעמד עד שחיתן את הילד. החיים ממשיכים כרגיל.

כעת נחשב מה היה קורה אילו היה מתפתה לדברי המומחה.

נצא מתוך הנחה האופטימית ביותר, שב-18 שנים הקרובות שוק ההון יביא תשואה של 15.5% לשנה, הכספים יושקעו בקרן השתלמות ללא מס. והנה התקבלה התוצאה המשמחת: 100,000 ₪ עומדים הן לרשותו.

יפה מאוד. יש לו מימון לכ-80% מההוצאות של נישואי הילד הראשון. ומהיכן ישיג את ה-20,000 ₪ הנותרים. נקווה מגמ"ח הלוואות ללא ריבית, שיתן לו בפריסה ארוכה של 40 תשלומים. החזר חודשי של

500 ₪. תמיד טוב שיש גם גמ"חים. ליתר ביטחון...

הנה, לאחר שנה, נשברה צלחת שניה, הילד השני במשפחה התארס, שוב נדרשים לעמוד בהוצאות חתונה של 120,000 שקלים. חלפה שנה נוספת, צלחת נוספת התנפצה, עוד 120,000 ₪ נדרשים. מהיכן המקור הכספי?

מהגמ"ח? הוא מאד ישמח. גם מנהלי הגמ"חים ככל שיהיה באפשרותם ישמחו מאוד לסייע בידו. אך סביר להניח שבסדר הקדימויות הוא לא יהיה מהראשונים.

מה יעשה? לא תהיה לו ברירה. - ייקח הלוואה בנקאית. נושאת ריבית כמובן.

ההלוואה בנקאית הכי זולה, זוהי הלוואת משכנתא. מאחר ובהלוואת משכנתא יש שיעבוד נכס, הסיכון של הבנק קטן, כך ניתן להציע בריבית מופחתת.

אך על פי רוב, אדם שמחתן ילדים נוטל את הלוואת משכנתא המקסימאלית האפשרית, באמצעותה מממן את ההוצאה הנוספת הנדרשת בעת נישואי הילדים - 'ההתחייבות לדירה'. כך שאת ההלוואות הנוספות לכיסוי הוצאות החתונה הנ"ל, ידרש ליטול בהלוואות ללא שיעבוד נכס.

הלוואות אלו יקרות יותר. אם בהלוואת משכנתא נוכל לצפות לריבית של כ-5%, הרי שבהלוואות בנקאיות רגילות, הריבית עלולה להגיע בקלות לכ-10%. ומכאן יכול לטפס גם ל-15% ומעלה.

סך ההלוואה הנדרש הינו 240,000 ₪.

אם יטול את ההלוואה בפריסה של 100 תשלומים, כמספר התשלומים אותו יכול היה לקבל אילו היה נוטל הלוואה מהגמ"ח, ומתוך חישוב ריבית של 10%, הרי שההחזר החודשי יעמוד על 3,550 ₪!!! וסך הריבית המצטברת שישלם לבנק יעמוד על 115,000 ₪!!!

כלומר, 'הרוויח' שלילד הראשון היה לו כיסוי כמעט מלא. אבל הפסיד שנאלץ ליטול הלוואה בנקאית לכיסוי הוצאות הנישואין של שני הילדים

מצוות הלואאה אינה רשות על בסיס זולונטרי, גם לא מידת חסידות. היא 'חובה'. כך פוסק המכילתא. משום כך נצסק בזמרא (כב"מ עא.) שיש להקדים הלואאה ליהודי מזני, אף שליהודי בחינם ולזני בריבית.

עוד שם: 'תניא, ר' שמעון בן אלעזר אומר, כל מי שיש לו מעות ומלואה אותם שלא בריבית, עליו הכתוב אומר: בספו לא נתן בנושך... עושה אלה לא ימוט לעולם.'

אבל בא נמחק או השורות האחרונות. כי תמיד טוב לחשוב טוב. מי שחושב טוב, יהיה לו טוב. עוד יותר טוב ועוד יותר טוב.

גם אין הגיון שזה באמת יקרה. הכלכלות חזקות מאוד. השוק האמריקאי זה משהו יצוק מפלדה. מדובר ב-500 חברות הכי גדולות בשוק האמריקאי, שהוא השוק הכי גדול בעולם. אין סיכוי וסיכון שיקרה לשוק ההון האמריקאי מה שקרה לשוק הנדל"ן האמריקאי במשבר הסאב-פריים בשנת 2008.

תסתכל על הגרפים. תראה את ההיסטוריה. תגלה שמעולם לא היו 20 שנים שהסתיימו ללא עליות של כ-10% לכל שנה. ברור ופשוט, למעלה מכל ספק, מה שהיה הוא שיהיה. אין חדש תחת השמש.

בייחוד, שהרי כל מטרת ההשקעה היא לחתן את הילדים בכבוד, לסייע לזוג לרכוש דירה, שיוכל הבעל לשבת וללמוד במנוחת הנפש בלי כל דאגה. יש בזה סייעתא דשמיא מיוחדת המונעת כל נזק. כבר אמרנו פרנסה מן השמים. וה' הוא המוריש ומעשיר. הוא ואין בלתו.

יודגש, בחישוב זה, הצבנו אחד מול אחד, את הסכום שניתן כתרומה אל מול אותו סכום שיופקד בשוק ההון. זאת בשביל לחדד את גודל התועלת שניתן לקבל בהלוואות גמ"ח. בכדי לענות נכונה על האתגר הכל כך מסעיר גמ"חים או שוק

הנוספים, עליה ישלם סכום אגדי של 115,000 ₪ ריבית. לפחות!!!

כעת נערוך חישוב נוסף. אם החזר חודשי של 3,550 ₪ מאוד יעיק עליו, והוא יבקש לקבל את ההלוואה הבנקאית בהחזר חודשי שהיה יכול לקבל בהלוואת הגמ"ח. כלומר 2,400 ₪ לחודש. לשם כך ידרש לפרוס את ההלוואה למשך 18 שנים. וסך הריבית המצטברת תעמוד על 278,000 ₪!!!

הידד!!!

בחישובים אלו לא נלקחו בחשבון הוצאות נלוות כמו פתיחת תיק הלוואה, עמלת הקצאת אשראי, גם לא עבור יעוץ משכנתאות וכדו' כל אלו עלולים להסתכם באלפי שקלים נוספים.

גם לא נלקח בחשבון גבולות יכולת נטילת האשראי הבנקאי. לא אחת, אדם מבקש הלוואה מהבנק, מוכן לשלם כל ריבית שתידרש, אך הבנק לא מאשר, לבנק יש גבולות של מסגרת האשראי. הלוואה מגמ"ח זוהי מסגרת אשראי נוספת.

ושוב, מדובר מתוך הנחה של תשואה של 15.5%!!! למשך כל ה-18 שנה!!!

כעת, נעצור לרגע, ונשאל את עצמינו, אולי, בטעות, בלי כוונה, הרווח השנתי יעמוד על 7%. הן בתרחיש זה, גם לילד הראשון יהיה לנו רק 40,000 ₪. מהיכן נשיג את ה-80,000 ₪ החסרים.

ואולי, באונס גמור, בלי כל כוונה רעה, נמצא את עצמינו בתום ה-18 שנים ללא כל רווח. כמו שקרה למי שהשקיע בשוק המניות האמריקאי בשנת 2000 שעד שנת 2013 לא ראה כל רווח. 13 שנים בלי כל תשואה.

סליחה על הפסימיות. אך השאלה מציקה. אולי, ללא כוונת זדון, בדיוק בשנים שבהם נחתן את הילדים יהיו ירידות שערים ואפילו הקרן עצמה תחתך בכמה עשרות אחוזים, כמו שקרה למי שהשקיע בשנת 2000, ואיתרע מזלו ונדרש היה להוציא את כספי ההשקעה בשנת 2002 או בשנת 2009.

ההון'.

אך לא זהו העניין, עיקר מהות הגמ"ח, איננה לחסוך את עלויות האשראי. יש כאן משהו הרבה יותר גדול ועמוק. לא בכדי אומרת הגמרא 'גדולה הלוואה מן הצדקה'.

מדובר באחד מהעומדים עליהם העולם עומד. בהצלת נפשות. בבריאות הנפש. בשלום הבית ובחינוך הילדים. בהרבצת תורה. בסיוע בפרנסת תלמידי חכמים. בקבורת המת והכנסת כלה. אין תחום שלא מתמשק עם מצוות הלוואה.

מצוות הלוואה אינה רשות על בסיס וולונטרי, גם לא מידת חסידות. היא 'חובה'. כך פוסק המכילתא. משום כך נפסק בגמרא (בב"מ עא.) שיש להקדים הלוואה ליהודי מגוי, אף שליהודי בחינם ולגוי בריבית.

עוד שם: 'תניא, ר' שמעון בן אלעזר אומר, כל מי שיש לו מעות ומלווה אותם שלא בריבית, עליו הכתוב אומר: כספו לא נתן בנשך ... עושה אלה לא ימוט לעולם'.

הנה מה שכתב החינוך (מצווה ס"ו): 'להלוות לעני כהשגת היד כפי מה שצריך לו, למען הרחיב לו ולהקל מעליו אנחתו. וזאת המצווה של הלוואה היא יותר חזקה ומחוייבת ממצוות הצדקה'.

ומוסיף לבאר את שורש המצווה 'שרצה הקל להיות ברואיו מלמודים ומורגלים במידת החסד והרחמים, כי היא מדה משובחת, ומתוך הכשר גופם במידות הטובות יהיו ראויים לקבלת הטובה'. שחפץ הוא להיטיב לטובים. ובכך יושלם חפצו של הבורא יתברך שחפץ להיטיב לעולם.

תקצר היריעה מלצטט את כל הברכות וההבטחות על המקיימים מצוות הלוואה. החפץ חיים בספרו 'אהבת חסד' מרחיב בחשיבות המצווה וגודל שכרה.

החישובים נועדו רק בשביל לשבר את האוזן ולהרגיע את הלב התוהה והמבולבל. אך לכל יהודי יש את האמונה הפשוטה הנובעת

ממעמקי הנפש, הידיעה שהכי חשוב זה הסייעתא דשמיא, 'הברכה בכסף'. מחסד לא מפסידים. הפינה החמה שנותנת לו את השמחה והאושר, לסייע ולהיטיב ללא קבלת תמורה.

גם באמונה, ניתן 'להוכיח' את מציאות ה', שיש בורא לעולם, שתורה מן השמים, ישנם הרבה הוכחות מדעיות ופילוסופיות. אוי לו למי שבזה מסתכם הקשר שלו עם בורא העולם. האמונה היא מערכת של חיים בצל כנפי השכינה. משהו הרבה יותר עמוק. בלב. חיבור בל ינתק.

במאמר מוסגר נציין, דברינו עד עתה עסקו באנשים בעלי אמונה, שבמקום להשקיע את חסכוניהם בשוק ההון מעדיפים במצוות צדקה. אך מעבר לאלו, לכל משפחה, ישנם כספים שאינם מיועדים כלל להשקעה, עליהם אין אפילו יצר הרע.

לדוגמא: כספים שנצרכים בעוד זמן קצר. השקעה בשוק ההון אינה מתאימה לכספים הנדרשים בתוך כמה חודשים ואף בתוך שנים בודדות. הן לכל הדעות, בטווחי הזמן הקצר, עלולים להיות ירידות שערים גם בעשרות אחוזים.

[אמנם תמיד ניתן להפקיד כספים בפק"מ הבנקאי, ולהרוויח אי אילו שקלים. אך מדובר באחוזי רווח נמוכים מהם עוד נדרש להפריש מס של 25%. לא משהו שיש יצר הרע מידי גדול בשביל להעדיף רווח זה על פני ברכת התורה על המקיימים מצוות הלוואה.]

דוגמא נוספת: אישה קיבלה מביטוח הלאומי דמי לידה של שלשה חודשים בפעימה אחת. מצב זה סתם מבלבל אותם. הם רוצים שהכסף הנותר יצא מחשבון הבנק שלהם. ויחזר להם בפעימות חודשיות.

מבחינתם הכסף לא מיועד בכלל להשקעה. אין להם שום עניין שיושקע בשוק ההון. זהו המשכורת שלהם שהוקדמה ועלולה להתבזבז אם תישאר כך בחשבון. אין מה שישמח אותם יותר מלדעת שבינתיים, כל עוד הם לא זקוקים לכסף, שהשכנים והידידים שלהם נהנים ממנו, והם זוכים במצוות הלוואה ללא כל טרחה או סיכון.

זוהי רק דוגמא לשבר את האוזן. אבל כמוה יש רבים. כספים

התמכרות בעניבה

שבעליהם אינו מתעניין כלל לחפש מקום בו יוכל להשקיעם. זה לא הביזנס' שלו, ולא יקדם אותו לשום מקום. יותר חשוב לו הזמינות והקלות בו הוא יכול לנהל את כספי חסכונותיו.

ובתחום זה הגמ"חים עולים עשרת מונים על האפשרויות בבנקים. המפקיד בגמ"ח, יכול להגדיר אין ספור תיקי פקדון, לקרוא לכל פקדון בשם שונה, להגדיר לכל תיק הפקדה בסכום שונה, ובכך לנהל את כספי חסכונותיו בפשטות וביעילות. מחשבון הבנק שלו יצא סכום אחד בשורה אחת, אך במחשבי הגמ"ח הסכומים יתפצלו לתיקים נפרדים לפי מה שהוגדר.

מצוי שאדם פותח קטגוריות כמו: 'מעשר להורים'. 'חיסכון לבר מצווה', 'נופש', 'החזר חוב לפלוני' וכך דוגמאות אין ספור. בעת שמגיעה המטרה לשמה הוא חסך, מבקש למשוך רק את הסכום שנצבר בתיק הפקדון המסוים.

על סכומים אלו ואחרים, הוא לא מתעניין כלל ברווחים. לא שיגדלו ולא שיקטנו. רוצה רק זמינות וקלות. שבשיחת טלפון קצרה, בשליחת מייל 24 שעות ביממה הכסף אצלו בחשבון. בגמ"חים יוכל לקבל את השרות הזה בשמחה ובהארת פנים, בזמינות גבוהה, בלי פרוצדורות ובירוקרטיות מתישות.

זו סיבה נוספת מדוע אין שאלה בכלל מה עדיף 'הפקדה בגמ"ח או השקעה בשוק ההון'.

בימים אלו, כאשר אומות מתגוששות זו בזו, נבטח בדברי חכמינו ז"ל:

'הרוצה להינצל מחבלו של משיח, יעסוק בתורה במצוות ובגמילות חסדים.'

כמה אני אוהב הפתעות שכאלו.

התקשרתי לברר את מצב חשבון הבנק שלנו, והנה הפתעה, לא יאומן. החשבון ביתרת זכות של 100,000 ₪. מאורע היסטורי. לא שיגרתי בעליל.

איך קרה הנס?

אחד מילדינו אובחן כלוקה בסוג של אוטיזם. פתחנו תביעת נכות מביטוח לאומי, הגשנו את המסמכים בכוחות עצמינו, לא נעזרנו בשרותיו של אף יועץ או חברה, לאחר כמה חודשים, וועדות שונות, קיבלנו אישור על קצבה חודשית נאה ביותר, ועוד רטרואקטיבי סכום של 100,000 ₪.

היה זה כסף מן השמים. לא עבדנו עליו, לא ידענו שנקבל כזה סכום, חשבנו על סכום נמוך משמעותית, הודינו לבורא העולם, הפרשנו מעשר כדת וכדין, הפקדנו לבינתיים את הסכום בגמ"ח הלוואות השכונתי.

כמו כל אב למשפחה ברוכת בנות, הטרידה אותנו המחשבה כיצד נוכל להתחייב סכומים גבוהים כפי המקובל בקהילתנו. כעת, משהגיע סוך השמן הראשוני, חיפשנו השקעה ממנה יתברך השמן עד שימלאו הארנקים, ונוכל לרכוש בתים רבים.

היה ברור לנו, שמהשקעה באפיקים סולידיים לא תצמח הישועה. מה יעזרו לנו 3-4 אחוזי רווח שנתיים. גם בחישוב של ריבית דריבית, בתום עשר שנים, עת נתחיל את נישואי הילדים, הרווח יעמוד על כשלושים אלף שקל. סכום נאה, אך יפסיק בקושי לכיסוי הוצאות דמי השדכנות, ומסיבת האירוסין של הבת הראשונה בסדרה.

ומה עם יתר ההוצאות של הנדוניה והחתונה. ומה עם ההתחייבות לדירה. ומה עם כל הסדרה שאחריה?

גמרנו אומר, נשקיע את הכסף בהשקעה בעלת סיכונים גבוהים. הן ידוע הכלל, כגודל הסיכון כך גודל הסיכוי. מאחר וכסף זה בא לנו בקל, הרגשנו בנח לסכן אותו. מקסימום נחזור למצבינו טרום ההפתעה

מביטוח הלאומי.

ביררתי, למדתי, העמקתי, נחשפתי לכל התחום של השקעה במניות, אם זה במדדים הישראליים, או במדדים האמריקאים. קראתי חומרים רבים. באופן כללי התחברתי. אבל עדיין לא ראיתי בזה את הפתרון'.

מתוך הנחת תשואה של 10% למשך עשר שנים (שהיא עצמה מוטלת בספק גדול), בחישוב ריבית דריבית, הגענו להכפלה של הכסף. ממאה אלף נהיה מאתיים אלף, אולי קצת יותר (בניכוי מס). יפה ומכובד. אבל עדיין רחוקים מפתרון למצוקה.

בחרנו השקעה במטבעות דיגיטליים. מה שקרוי 'קריפטו'. שם הסתבר לנו, במשך עשר שנים, הרווחים יכולים לעמוד על אלפי אחוזים. ניתן להגיע לרווחים דמיוניים. מצד שני, הסיכון גם הוא מוגבר. אבל כאמור, ראינו בכסף זה הזדמנות של פעם בחיים. לעוף למעלה, או מקסימום לחזור להיכן שהיינו קודם לכן.

נרשמתי לקורס מרתק המסביר את עולם הקריפטו, עולם מטורף של מטבעות וירטואליים. ישנם את המטבעות היותר מוכרים ויצבים כמו הביטקוין והאיתריום, אבל ישנם עוד אלפי מטבעות אחרים, המתחדשות חדשים לבקרים, שכולם נסחרים בבורסות ייעודיות.

המדריך סיפר כמעט בלחישה, שמכיר קבוצת משקיעים גאוניים, שבימים האחרונים הנפיקו מטבע חדש, יש לו פוטנציאל ייחודי מאחר והוא עובד בטכנולוגיה חדשה ופורצת דרך. הוא הסביר שבעת הזו, מיד לאחר ההנפקה, זוהי הזדמנות הכי טובה לרכישת המטבע. המחיר זול מאוד, והסיכוי לפריצה גבוה.

חזרתי הביתה עם ידיעת הזהב, הסברתי לרעייתי את עיקרי הדברים, קיימנו ישיבת מטבחון ארוכה, בסיומה הסכמנו שנינו, הולכים על זה. רכשתי במלוא הסכום את המטבע המומלץ, כל מטבע עלה לי כחצי סנט. בכל דולר יש 100 סנט. כך רכשתי כמה מיליוני מטבעות.

המחשבה היתה, רוכשים את המטבעות, ולא מבררים מה קורה אתם בעשר שנים הקרובות. זורקים את המטבעות למים, מתפללים שברוב הימים נמצאנה. התקווה היתה שבעשר שנים הקרובות יהיו הפתעות

לטובה. מספיק שכל מטבע יעלה מחצי סנט לדולר אחד, והפכתי להיות מיליונר.

הן מי שהשקיע בביטקוין בעת ההשקה, השקיע פחות מדולר למטבע בודד, כיום כל מטבע שווה מאה אלף דולר ויותר. אולי יקרה נס זה גם אצלינו. הן קנינו מיליוני מטבעות בפרוטות, אם יהיו שווים דולר אחד בודד, יהיה בידנו לחתן את כל בנותינו ברווח ובנקל. ואם כל מטבע יהיה שווה מאה דולר!!! הפכנו לאחד מעשירי תבל.

תוכנית לחוד ומעשים לחוד.

לא יכולתי להתאפק. זה היה ממש מרתק ומסקרן. ההרגשה כמו במשחק מותח, או כמו שמרגישים לקראת תום ספירת הקלפיות. כל רגע יש עדכון על התפתחות. המתח גובר. הרגשתי צורך לעקוב אחר המטבע יום יום. בהמשך שעה שעה. לא ראיתי בזה משהו לא תקין. אחרי הכל השקעתי בו את כל חסכוניי.

הנה לדוגמא, כבר למחרת ההשקעה, המטבע עלה מ-0.47 סנט, זהו המחיר המדויק בו רכשתי את המטבעות, ל-0.49 סנט למטבע. מדובר על שינוי מזערי ביותר, שני מאיות הסנט, אבל במושגים של ההשקעה שלי, הרווחתי כמה אלפי שקלים.

לא זוכר תקדים שכזה מאז היותי לאיש, רווח של אלפי שקלים, ביום בהיר, בלי לעשות דבר. רק להביט על הגרפים העולים ויורדים. ועוד להנות כל רגע, מרתק ומסקרן, עדכון בכל שניה כמה מטבעות ניקנו, כמה אנשים שילמו, מחיר המטבע עולה או יורד בכל שניה, זה משהו עולמי עם אלפי תנועות לכל מטבע בכל שעה.

במשך חודשיים העסק לא זז. יום אחד עלה כמה מאיות הסנט ולמחרת ירד. היו מטבעות אחרים שזינקו מאות ואלפי אחוזים באותם חודשיים ימים. פניתי להיוועץ עם המומחים שלי, אלו אמרו לי תמשיך להמתין, בקרוב המטבע יחל להיסחר בבורסה יותר ידועה, והערכה שהמחיר יעלה.

המתנתי. היה זה בשבת קודש, בתוך כמה שעות, מחיר כל מטבע זינק לסנט שלם. זה קרה בלי שעקבתי. רק במוצ"ש נחשפתי, ולא

האמנתי. צהלתי ושמחתי. אמרתי לרעייתי, זוהי ברכת השבת. היא מקור הברכה. כספינו הוכפל. שלושים אלף הדולר המושקעים הפכו להיות \$60,000. בין רגע.

במהלך השבוע הקרוב היו ירידות ושוב עליות. המתח גבר. עקבתי אחר ההתפתחויות מספר פעמים ביום. שעה אחת הפסדתי עשרת אלפי שקלים, ובשעה שלאחריה הרווחתי עשרים. והנה שוב הפתעה. בשבת הבאה, היא מקור הברכה, המטבע קפץ לסביבות הסנט וחצי. משמעות הדבר, משישים אלף דולר, יש לנו 90 אלף דולר. רווח של כמאה אלף שקל בפליק. מי היה מאמין.

לא ארחיב בכל השלבים השונים, רק אספר, שבשיא של המטבע הוא הגיע ל-16.5 סנט לכל מטבע. אם אתרגם זאת לרווחים בשקלים, סך הרווחים במשך כשנה מאז התחלתי את ההשקעה הראשונית – 3,500,000 ש"ח!!! לא התבלבלתי, גם לא דמיינתי. הרווחתי בשנה - שלש וחצי מליון שקל!!!

שיתפתי את רעייתי בכל ההתפתחויות, השמחה שלי הרקיעה שחקים. אך היא הביעה חוסר אמון בכל הגרפים המתזזים. היא יותר מעשית, פחות מחוברת לכסף וירטואלי. צריכה לראות בעיניים.

היה זה שוב שבת בה הרווחתי 200,000 ש"ח. אמרתי לעצמי הגיע העת להמחיש את הרווח בצורה הכי ברורה שניתן. משכתי מההשקעה את הסכום הזה, הבאתי 200,000 ש"ח בשטרות מזומנים הביתה, הנחתי על השולחן, אמרתי כל זה הרווחנו רק בשבת האחרונה. תרגישי את השטרות. תספרי אותם. היא לא האמינה.

לאור הרווחים העצומים, איבדתי עניין בכספים קטנים. גם אם הם אלפי שקלים. לדוגמא, פניתי לראש הכולל והודעתי שאני מוותר על המלגה החודשית. ממשיך ללמוד כרגיל, אבל רוצה ללמוד תורה לשמה. ידעתי כמה הוא מתקשה לגייס את הכספים, ובעבורי, באותם ימים, מלגת הכולל שעמדה על כאלפיים וחמש מאות שקלים היה סכום מזערי.

אף לרעייתי בישרתי שנראה לי שבקרוב תוכל לעזוב את מקום עבודתה. היא עובדת קשה. בכל יום שמונה שעות עבודה מחוץ לבית. נסיעות של עוד כשעה. המשכורת יפה. מעל עשרת אלפי שקלים בחודש.

אבל מי שמרוויח בשתיים עשרה חודשים שלש וחצי מיליון שקלים, יכול להרשות לעצמו לוותר על הכנסה שכזו בשביל אשה רגועה בבית.

חכמינו ז"ל למדונו שמי שיש לו מנה רוצה מאתיים, גם מי שיש לו מאתיים רוצה ארבע מאות. למדתי על בשרי שגם מי שיש לו שלש וחצי מיליון רוצה שבע מיליון. להכפיל ולהשליש. אין גבול. והכל למטרות הכי טובות וקדושות. לזכות לחתנים תלמידי חכמים, להקים רשת כוללים, וגם לקנות בית גדול ומרווח, דירה המרחיבה דעתו של אדם.

'ההצלחה מסחררת'. כנראה שהיא מסחררת כפשוטו. האדם נכנס למערבולת של רגשות. בראש מתגלגל חישובים על בסיס קל וחומר. אם בשנה הראשונה, שההון העצמי ההתחלתי היה שלוש אלף דולר - אלו היו הרווחים, מה יקרה בשנה השניה עת ההון הראשוני עומד על מיליון דולר!!! זה להיכנס לרשימת המיליונרים הארצית.

יתר על כן, אם בהשקעה לא חכמה, קנייה פשוטה של מטבע מסוג אחד אלו היו הרווחים, קל וחומר בן בנו של קל וחומר, אם אשקיע חכם, אם אעקוב באופן רציף אחר שוק המטבעות, אקנה ואמכור בתדירות גבוהה מכל סוגי המטבעות. אין ספק שיהיה זה השבחה ומקסום של הכסף הקיים.

במקביל, פתחתי גמ"ח ייחודי. לסייע לאברכים בני תורה לחתן את ילדיהם בכבוד. שוחחתי עם מאות אנשים. סיפרתי להם על אפשרויות הרווחים. לימדתי אותם איך מבצעים את רכישת המטבעות, היכן עוקבים אחרי המדדים. לחלקם ביצעתי בעצמי את כל הפרוצדורות השונים. הרגשתי שליחות להפיץ את הבשורה.

ככל שהעמקתי באפשרויות ההשקעה השונות, גיליתי נתון מעניין. בהשקעה בקריפטו, כך גם בהשקעה במניות, יש אופציה של מינופים. זה משהו מאוד מוזר ומפתיע. על המסך בו מוצגת ההשקעה, השער של המטבע, יש כמין גלגלת מספרים בה ניתן לבחור את רמת המינוף.

מספר אחד, מבטא את החיים הנורמליים. כל דולר שווה דולר. כמו שמתנהל כל העולם. אבל יש אפשרות לבחור את הספרה 2, שזה אומר מינוף כפול. משמעות הדבר, אם המטבע עלה באחוז, הרווח הוא

שני אחוז. מקסים. ברכה תבוא על ראשם.

אך הבעיה, שהמינוף עובד בהתאמה גם לצד המינוס. באם היו ירידות של אחוז, הכסף יורד בשני אחוזים.

לצורך ההמחשה, אם ההשקעה היא 100 דולר. במינוף 2, ככל שהמטבע או המניה עלו בעשר אחוז, הרווח הוא עשרים דולר. אך אם היתה ירידה של 10%, ההפסד הוא עשרים דולר, ונותר לנו רק שמונים דולר.

גלגלת המספרים יכולה להתגלגל בקלות, באותה קלות שמגדירים את גודל הגופן בכתיבת וורד, עד למינוף 50!!! ישנם בורסות שהמינוף מגיע עד 400!!!

כלומר, באם ההשקעה היא מאה דולר, במינוף 50. ככל ששער המטבע עלה בשני אחוז, הרווחנו מאה אחוז. אך אם ירד בשני אחוזים, ההשקעה נמחקה. יתרת ההשקעה עומד על 0. המשקיע נפלט מהמגרש.

זו תופעה ייחודית בשוק ההון. לא מכיר תקדים או משהו דומה בכל השקעה שהיא. הן לא יעלה על הדעת מינוף ברכישת נדל"ן. אין מישהו בעולם שיגיד למי שקנה דירה, נעשה כאילו קנית 2 דירות, והרווח מהשכירות יהיה כפול שנים או פי חמשה או עשרה. מה פתאום שהיה. אבל בשוק ההון יש.

לא צריך לנסוע לשם כך לחולון או לראשון לציון, גם לא לקזינו ביריחו, ואפילו לא לעמוד בבודקה של מפעל הפיס ולגרד חיש גד. על אותו מסך בו מוצגים כל הגרפים השונים, ישנה גלגלת מספרים נגישה וזמינה, רק תבחר את המינוף.

וזה ממכר. אוהו כמה שזה ממכר. מתחילים במינוף 2. וזה מצליח. אז הראש הלמדני אומר, כמה חבל, אילו הייתי בוחר מינוף 10 הייתי מרוויח פי כמה. ומספיק פעם אחת שגם המינוף 10 הצליח, וכבר מינוף עשרים לא מופקע.

אחרי שטועמים את המינופים, לא מסוגלים להשקיע במטבעות רגילים ללא מינוף. הקצב נהיה כל כך איטי ומרגיז. צריך שיעברו חודשים עד שזז משהו. במינופים הכל קורה מהר. זה כמו לנסוע ברכב מהיר,

שנתקע בכביש אחרי משאית איטית.

בתחילה משקיעים במינופים רק אלף או אלפיים דולר. אבל כשהמינוף מצליח, הראש הלמדני אומר, אוי כמה חבל שלא השקעתי עשרים אלף דולר. גם אם נפסיד את עשרים האלף עדיין נותרו קרוב למיליון דולר אחרים. שווה לסכן בשביל הרווח.

כך מתחיל תהליך של התמכרות, משחק מותח עם המון הפתעות ורווחים עצומים. אבל גם עם כשלונות צורבים שהשכל לא מוכן לקבל. ההתמכרות פועלת בצורה שאדם לא מוכן להכיר בהפסד. ובכל צעד שיבחר יש הפסד אותו לא מוכן לקבל.

אם ימכור את ההשקעה אפילו ברווח – מנקרת במוחו המחשבה, אם בדיוק בימים האלו יהיו עליות נוספות, הן יתברר שסתם הפסדתי. אם ימשיך את ההשקעה ואז יהיו ירידות שערים – שוב יאמר הפסדתי. יכולתי לצאת ברווח. אם לא יכנס להשקעה, אולי בדיוק יעלה השער ואז יתברר שסתם הפסדתי. זהו תהליך שבו אדם מפתח פחד מלהפסיד, וזה בדיוק מה שגורם לו כן להפסיד. אבל הוא לא מסוגל להכיר בזה.

זוהי התמכרות בעניבה. מרגיש ביזנס מן. סטטוס של איש עסקים. לומד ומכיר את עולם ההשקעות, רוכש ומוכר מטבעות, בוחר את רמת המינוף, יושב מול מסכים מלאי גרפים, ההרגשה כמו ברוקר בבורסה.

אך מה הוא באמת. אדם שאיבד שליטה על מעשיו, הוזה בהקיץ, מכור למערכת רגשית שעוטפת אותו מכל עבר, מקבל החלטות הזויות, בלי ערך אמיתי של כסף, בלי הבנה של גודל הסיכון, כמו שיכור באפילה, כמו עיוור בשפת תהום.

לצערי הרב הייתי שם, לא היה מישהו לידי שיחלץ אותי משם. שיסביר לי, שיתריע בפני, שיעיר אותי משינת, שיפכח אותי משכרותי, שיפדה אותי מהתמכרותי. נפלתי. קרסתי.

כל המיליון דולר ש'הרווחתי' – נמחקו לי. אבל זה החלק האופטימי של הסיפור. הבעיה הגדולה, שבעוד ההצלחה סחררה אותי, מכרתי את ביתי מתוך מחשבה לרכוש בית גדול שיתאים למשפחתנו הברוכה, ולדאבוני, גם כסף זה, סכום ענק, אבד ונמחק. ורק אומר ברמז, שטרם

גילתי לכם את מלוא עומק החורבן.

זה בסדר שאתם כועסים עלי. גם אני כועס על עצמי. אבל רק כשהחלתי תהליך של גמילה מהתמכרות, הבנתי שהייתי חסר שליטה. איבדתי את היכולת לשלוט על מעשי. היו כוחות חזקים שגברו עלי.

רק בשביל להבין עד להיכן הדברים מגיעים. בכל לילה הייתי מתעורר מספר פעמים, בלי שעון מעורר, בשביל להתעדכן. ביום שישי מתפלל מנחה בצהריים, שאוכל להתעדכן עד כניסת שבת. במוצ"ש, על השניה שיצאה שבת, עוד לפני מעריב. חייב עדכון.

שאלתי את עצמי, אתה מסוגל יום שלם לא לעקוב אחר המדדים ושערי המטבעות השונים. יום אחד. לא יותר. והתשובה שאמרתי לעצמי – לא רבתי. אני לא מסוגל. זה בווער בי.

אני בתהליך גמילה ממושך. לפני זמן מה קיבלתי את התשלום האחרון על הדירה שמכרתי. מדובר בארבע מאות אלף שקל. עוד טרם שהכסף הגיע אלי לחשבון ידעתי שהדבר מסוכן לי, וחזקתי את עצמי אלף פעמים בהחלטות שלא אגע בכסף, רק אעביר מיידית לבעלי החובות.

הכסף היה אמור להיות בחשבוני כמה שעות בלבד. מרגע העדכון של הבנקים בערך בחצות הלילה, עד שעות הבוקר המוקדמות שאבצע העברות שנקבעו מראש. באמצע הלילה אני מתעורר נסער. זיעה וצמרמורות בכל גופי. יש מישהו שלוחש לי באוזן. יש לך ביד כעת את הסכום שיכול להציל לך את הדירה. תכניס מאה אלף לשוק, תרכוש מטבעות במינוף חמישים, תרוויח כמה מאות אלפים. זוהי ההזדמנות האחרונה שלך.

הערתי את רעייתי באמצע הלילה. אמרתי לה תשמרי עלי. אני מרגיש שאני עלול ליפול שוב. בכסף האחרון שהוא כבר לא שלנו. נשכתי את השפתיים, נלחמתי והתגברתי. אבל זה היה קשה. וזה אחרי שאני עמוק בסדנת גמילה מקצועית ביותר.

אני רואה היום אברכים שהולכים פעם או פעמיים ביום לחדרי מחשבים לעקוב אחר המניות, או שערי המטבעות, אני יודע מה הם חושבים. מה הבעיה? זה לא מפריע להם בלימוד. רק בין הסדרים. אבל אני יודע

שהם מכורים, או מתגלגלים במדרון שהוא כמעט בלתי הפיך בדרך להיות מכורים.

הרי מטרת ההשקעה לחתן את הילדים, אז מה פתאום צריך לעקוב אחר השער בכל יום. מה המשמעות של יום או שבוע בהשקעה בת עשר שנים שנועדה לסייע בחיתון הילדים. זוהי התמכרות. וככל שלא עוצרים בזמן, הקצב ותדירות העדכונים גדל, אדם נכנס עוד יותר לתוכו, והוא נשאב בעל כרחו.

אל תראו את סיפורי בצורה הפשטנית שלו. אל תחשבו לרגע שלקחתי את כספי הדירה והשקעתי במינופים בלי טיפת שכל וחכמה. אני לא כזה מטומטם.

כשנמחקו לי מיליון הדולר שהרווחתי, הייתי מתוסכל עד אימה. ולא הייתי מוכן לקבל את ההפסד כמו שהוא. אמרתי לעצמי, כמעט בלי שליטה, נקח עשר אלף דולר, זה לא הרבה יחסית למחיר הדירה, נמנף פי מאה, מספיק עליה של חמש אחוז, ואני ברווח של חצי מליון דולר.

אבל הבעיה שכשזה יורד, מספיק שירד אחוז בודד, ואני נמחק. יוצא מהמשחק. זהו המשמעות של מינוף מאה. וכך, עוד גניבות קטנות מהכסף שהוא שלי, רק בשביל להציל את המצב. בשביל שלום הבית שלא יפגע. בשביל שאוכל להחזיר את ההון העצמי שהתאדה.

הרשתי לעצמי לסכן את כספי הבית, בגלל ההבנה והידע שרכשתי עם הזמן מה מניע את השוק למעלה או למטה. טראמפ אומר מילה על אפשרות הכרה במטבעות הדיגיטליים והשוק מזנק, נשיא סין אומר מילה על הסחר העולמי והשוק מתהפך. אתה עובד תהליך של התמקצעות והמון ידע, והתחושה היא גאון הגאונים, מומחה להשקעות ורווחים.

ממעמקי התהום אליו נפלתי, אני רואה סביבי משפחות רבות שלא קולטים עד כמה הכלי הזה מסוכן. הם עוברים תהליך של התמכרות והם מתכחשים ולא מוכנים לקבל את הטעות, את ההפסד, את האמת כמו שהיא.

פנה אלי בימים האחרונים אדם ששוחחנו בעבר רבות בענייני השקעות,

הוא לא ידע שנפלתי, ביקש אם אוכל להלוות לו בדחיפות חמשת אלפי דולר. לפי הבהילות וסגנון הבקשה, חשדתי שגם הוא נפל במלכודת.

אמרתי לו לצערי אין לי את האפשרות להלוות כספים. אבל אני חייב לדבר אתך משהו דחוף. הוא החנה את הרכב לי ביתי, ירדתי אליו. הסתכלתי לו בעיניים. שאלתי אותו 'אתה במינופים?'. השיב כן. 'הפסדת את כל הכספים שהשקעת?' - שאלתי. השיב כן.

הוא סיפר, שבאותו יום ממש, הוא לווה מגורם אחר עשרים אלף דולר, היה זה בשעה 10 בבוקר, ולדבריו בשעה ארבע אחה"צ הכסף כבר נמחק. וכעת הוא מחפש ללוות בדחיפות עוד חמשת אלפים בשביל להציל את המצב.

אמרתי לו תברח. תעצור. אתה מכור. תציל לפחות את החמשת אלפים האחרונים. אל תלווה אותם. הוא לא התשכנע. אמר לי הכל בסדר. אני יודע מה אני עושה. זה מטבע שעוד מעט יעלה. אני חייב להצליח.

הבוקר הפסיד עשרים אלף דולר, ואח"צ הוא אחוז טירוף בדרך להפסיד עוד חמשת אלפים. ואין דרך לעצור אותו. כמה שנסתי, אין עם מי לדבר. הוא לא איתנו. והוא בטוח שהוא חכם יותר מכולנו. אלמלא הייתי שם לא הייתי מאמין.

טרם הכניסה למצב הסכנה אדם שם לעצמו גבולות ברורים. מקבל על עצמו קבלות נחושות. לעולם לא אשקיע כסף שאין לי. לא אמנף. לא אבצע שום קניה ללא שאתייעץ עם שנים שלשה אנשים. לא אסתיר דבר מרעייתי.

אבל כשהוא נכנס למלכודת, כשכבר חווה הצלחות וכישלונות. כשבוער בו לתקן את אשר עיוות, כשהוא מפתח תסמונת של התמכרות, כושר השיפוט שלו נפגע, והוא מאבד שליטה. כל ההחלטות היפות שקיבל בעודו צלול ומיושב, חסרי משמעות עם הכניסה להתמכרות של ההשקעה.

אדם חכם ששומע את המציל מתריע מפני המערבולות, לא נכנס בכלל למים. אך אדם טיפש אומר לעצמו, הוא סתם מבלבל את המוח, אני רואה את הים, הוא לא כזה מפחיד, אני מרגיש את עצמי היטב, יש לי

המון כוחות, הכל בסדר. ברגע שאחוש סכנה מיד אצא ואברח. אבל אז הוא נלכד במערבולת, נסחף ונשאב לתוך הקלחת, קולט שאין לו שליטה על עצמו, אבל אז כבר מאוחר מידי, אין מי שיציל אותו.

אנו מתפללים ומבקשים 'אל תביאנו לידי ניסיון'. ישנם כוחות שאנו לא מודעים אליהם. ישנם מצבים שאין לנו את היכולת להתמודד עמם. אדם חכם, שומע לעצה, נוקט במשנה זהירות וניצל. אדם טיפש מאמין בעצמו, קובע לעצמו את הגבולות. חושב שיצליח להתגבר על הפיתיונות. שיהיה לו לבריאות...

בשנים האחרונות גברה מאוד המודעות הציבורית על אפשרויות ההשקעה בשוק ההון, ישנם כשרויות מהודרות על המון קרנות השקעה, תופעה זו שהיא מבורכת כשלעצמה מפילה חללים. מי שמשקיע באמצעות יועץ פנסיוני העובד לפי הכללים והנהלים, גם מסוכן, אבל סיכון קטן יחסית. הסכנה בקריסה של השווקים. תרחיש שיכול להיות אבל לא במהירות ובהיקפים שכאלו.

הבעיה הכי גדולה באנשים שרוצים לחסוך עלויות של חברות ניהול, סקרנים, או אנשים עם 'ראש על הכתפיים' שמבינים עניין ומאתגרים את עצמם ללמוד את הסוגיא, ומגלים את הקלות והפשטות בה

ניתן להשקיע לבד. ובלי עין רעה הראש עובד, מגלים אפשרויות שונות, ואף מצליחים לא פעם ולא

פעמיים. ומכאן עלול להתגלגל סכנת חיים.

מפני כבוד משפחתי אני לא מזדהה בשמי, אך האמינו לי, עשיתי הרבה דברים טובים בחיים, יש מאחורי רקורד של הצלחות גדולות, ואני חש חובה לזעוק, לצעוק, להריע. אם זה קרה לי, זה עלול לקרות לכל אחד מאיתנו.

הצילו!!! הצילו!!! הצילו!!!

▲ **משרד:** רחוב רשב"י 4, דירה 33. קומה 2.-

מודיעין עילית. כניסה ראשית מהחניה.

☎ **טלפון:** 08-9743095 **פקס:** 08-9743096

✉ **דוא"ל:** 9743095@gmail.com

מענה טלפוני: בימים א-ה בין השעות 08:00-14:00

זמני קבלת קהל:

יום א': 13:15-14:00 , 22:00-23:15 **יום ב':** 22:00-23:15

יום ד': 13:15-14:00 , 22:00-23:15

סניף עפולה: הרב אלחנן זק - 054-8441365
סניף נוף פוריה: הרב שמואל רייך - 054-8495235

בשורה משמחת

הרינו להודיע כי אי"ה יתקיים
ערב עיון ייחודי ומרתק
בנושא:

כלכלת המשפחה

הכינוס יתקיים בעז"ה
ביום רביעי כ"ח ניסן תשפ"ו

באולמי בריליאנט, אורחות צדיקים 5 | בין השעות: 18.15-23.15

ישאו דברים:

שיח הלכתי

מוריגו המרא דאתרא
הגאון רבי מאיר קסלר שליט"א
שקיעות מול השקעות

הגאון ר' צבי ברוורמן שליט"א
אב"ד ביתר עילית
'טאבו משותף' - המעלות, הטכנות, איך עושים זאת (כן)

הגאון ר' יעקב לנדו שליט"א
מרבני שכונת בני אילון - אחיסטך. כשרות בלאט הון
האיזון הנכון בהשקעות לנישואי הילדים

סימפוזיון

בהשתתפות הרבנים שליט"א

מושב פתיחה

הרב מרדכי זלמן טויסיג שליט"א
מאשפות ידים אביון
סיפור אישי ומסר להמשך החיים

מושב מרכזי

הרב אריה ליבוביץ שליט"א
גמ"ח יד שמשון
מהו מדד S&P-500, והכדאיות להשקיע בו

הרב דוד טופורוביץ שליט"א
משקיע בשוק ההון האמריקאי
מענה לשאלות מהקהל על כדאיות ההשקעה ב-S&P-500

מומלץ להאזין תחילה למודקאסט בנושא זה
באתר קול הלשון תחת כינוסים יד שמשון.
או במספר הישיר 073-3718085
או בקו המידע של הגמ"ח 07-99-11-20-30

ניתן לצפות ולהאזין לכינוס
בשידור ישיר אמצעות קול הלשון
מס ישיב: 073-3718085

החל מהשעה 17:15 יוקרנו טעימות
מסדרת הפודקאסטים בנושא הפריפריה

יד שמשון

גניית יד שמשון ע"ר 580595114
לגבי ד' חיים משה שמשון ליבוביץ ומקביל

✓ הכינוס לגברים
✓ כניסה לאולם מגיל 20
✓ תפילת מנחה בשעה 17:00